

تعیین توزیع فراوانی کم شنایی و تجویز سمعک در بیماران مراجعه کننده به

کلینیک ادیومتری مرکز آموزشی درمانی بوعلی سینا در سال ۱۳۷۷

عباس باستانی - کارشناس شنایی شناسی

دکتر سید عبدالله مدنی - متخصص گوش و حلق بینی، عضو هیات علمی دانشگاه علوم پزشکی ساری

چکیده

هدف: تعیین توزیع فراوانی اختلالات شنایی و بررسی آماری استفاده از سمعک در بیماران مراجعه کننده به بخش ادیومتری مرکز آموزشی درمانی بوعلی سینا در سال ۱۳۷۷

مواد و روشها: این پژوهش سنجشی - توصیفی بوده و بیش از ۲۰۵۳ مراجعه کننده (۱۲۳۴ مرد و ۸۱۹ زن) که پس از معاینه توسط پزشک برای آزمایش شنایی به بخش ادیومتری معرفی گردیدند. برای کلیه مراجعه شوندگان به این بخش تاریخچه گیری و اتوسکوپی، آزمایشات معمول شنایی (ادیومتری صوت خالص و ادیومتری ایمیتانس و گفتاری) انجام شده است. یافته‌های حاصل به کمک جداول و نمودارهای فراوانی تبیین گردیده و ارتباط سن و جنس در انواع کم شنایی و تعداد افراد نیازمند به سمعک در بیماران کم شنوا بررسی گردیده است.

یافته‌ها: نتایج این پژوهش مovid آن است که میزان آسیب شنایی در جامعه مورد بررسی ۵۶ درصد از کل مراجعین و افراد دارای شنایی طبیعی ۴۴ درصد بوده‌اند. ۶۰ درصد از کل مراجعین مرد و ۴۰ درصد کل مراجعین زن بوده‌اند. از نظر نوع کاهش شنایی: ۴۴ درصد افراد به کاهش شنایی حسی - عصبی و ۳۵/۶ درصد به کاهش شنایی انتقالی و ۸/۲ درصد به کاهش شنایی مختلط مبتلا بودند.

از کل بیماران مورد مطالعه برای ۲۰۴ نفر (زن و مرد ۱۲۱ و ۸۳) سمعک با توجه به نیاز آنها، تجویز شده است که فقط ۲۰ زن و ۲۲ مرد سمعک تهیه نموده و در حال استفاده از آن هستند. به عبارت دیگر ۲۵ درصد از کل بیماران از سمعک استفاده می‌کنند. نتیجه‌گیری: کاهش شنایی حسی - عصبی در نمونه‌های مورد مطالعه از فراوانی قابل توجه‌تری برخوردار است. این تحقیقی نشان می‌دهد که هر چه سن بالاتر باشد پذیرش سمعک بیشتر است (۸۵ درصد از استفاده کنندگان سمعک بالای ۴۹ سال داشتند). میزان شیوع مراجعین کم شنوا در مردان بیشتر از زنان است (۴۰ به ۶۰). تنها ۲۵ درصد از بیماران کم شنوا از سمعک استفاده می‌کنند.

استخراج گردید. در ضمن به بیمارانی که نیازمند به سمعک بودند اطلاعات و راهنماییهای لازم از نظر نوع سمعک ارائه شده است.

یافته‌ها:

از مجموع ۲۰۵۳ نفر ۶۰ درصد (۱۲۳۴ نفر) مرد و ۴۰ درصد (۸۱۹ نفر) زن بوده اند.

از کل مراجعین ۴۴ درصد (۹۰۳ نفر) شناوی هنجار داشته و ۵۶ درصد (۱۱۵۰ نفر) مشکل شناوی داشتند.

از بررسی ۱۱۵۰ نفر که مشکل شناوی داشتند ۱۲/۲ درصد کاهش شناوی یکطرفه در گوش راست داشتند و از این تعداد از نظر نوع کاهش ۴۴ درصد کاهش شناوی حسی - عصبی و ۳۵/۶ درصد کاهش انتقالی و ۸/۲ درصد آمیخته و در گوش چپ ۱۴ درصد کاهش شناوی یکطرفه و ۴۴ درصد حسی - عصبی و ۳۴ درصد انتقالی و ۷۸ درصد آمیخته مشاهده شده است.

از نظر میزان کاهش: از ۱۱۵۰ نفر مبتلا به کاهش شناوی در گوش راست ۱۲/۲ درصد طبیعی یکطرفه و ۳ درصد افت شناوی مختصر و ۵۶/۷ درصد کم شناوی ملایم و ۱۷/۳ درصد کم شناوی متوسط و ۷ درصد کم شناوی شدید و در گوش چپ ۱۴ درصد طبیعی یکطرفه، ۲ درصد افت مختصر، ۵۶/۷ درصد کم شناوی ملایم و ۱۷ درصد متوسط و ۵/۸ درصد شدید و ۴/۳ درصد عمیق بوده است.

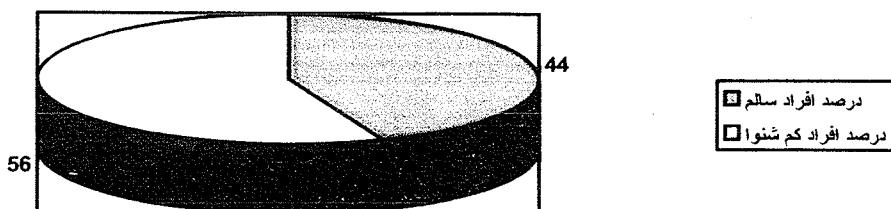
مقدمه:

مسائل مختلفی از قبیل جنگ، محیط کاری پر سرو صدا، بیماریهای مادرزادی و بیماریهای اکتسابی می‌توانند در احساس شنوایی افراد به درجات متفاوت تأثیرات تحریب کننده داشته باشند.

عدم توجه به اختلالات شنوایی نه تنها به سیستم شنوایی صدمه می‌زند بلکه باعث اختلال در رشد گفتار و زبان، درک مفاهیم، روابط اجتماعی و عاطفی شده و مانع پیشرفت تحصیلی و آموزش می‌گردد. تشخیص زودرس کمبود شناوی و رفع موانع طبی در تجویز سمعک کودکان و نیز ارزیابی میزان ضایعه شناوی و پیش‌بینی اقدامات لازم جهت توانبخشی کودک کم شناوا از اصول اساسی تجویز بموقع سمعک در کودک کم شناوا در سن زبان آموزی و رشد فکری کودک بسیار مفید و موثر است.

مواد و روش‌ها:

جامعه آماری در این پژوهش بیماران مراجعه کننده به بخش ادیومتری بیمارستان بوعلی سینا در شهر ساری و حومه در طی سال ۱۳۷۷ با تعداد کل ۲۰۵۳ نفر بوده است. نحوه کار بدین صورت بود که در طی یکسال مراجعین از طرف پزشک به کلینیک شناوی پس از اتوسکوپی و تاریخچه گیری تحت سنجش شناوی، ادیومتری ایمیتانس و آزمون گفتاری قرار گرفتند که اطلاعات مورد نیاز از پرسشنامه

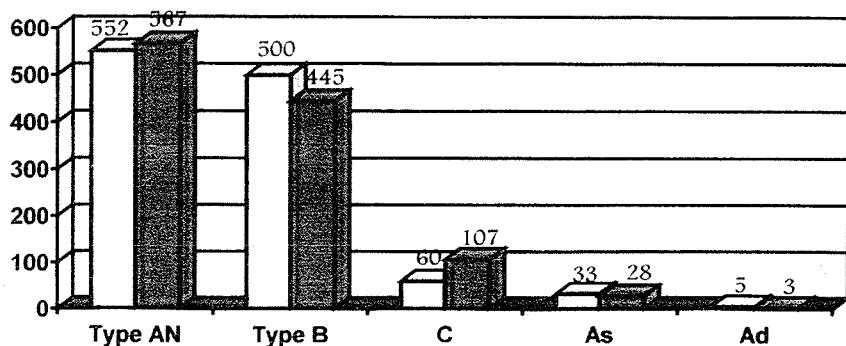
نمودار ۱- توزیع درصد فراوانی افراد سالم و کم شناوا در جامعه مورد مطالعه

دارای تمپانوگرام نوع An ۳۷/۷ درصد نوع B ۹/۳ درصد نوع C ۲/۴ درصد نوع As و ۰/۳ درصد نوع Ad وجود داشته است فراوانی تمپانوگرام نوع B حائز اهمیت می‌باشد.
(نمودار ۲)

بررسی نتایج ادیومتری ایمیتانس نشان می‌دهد که در گوش راست ۴۸ درصد دارای تمپانوگرام نوع An ۴۳/۵ درصد نوع B ۵/۲ درصد نوع C ۲/۹ درصد نوع As و ۰/۴ درصد نوع Ad می‌باشند و در گوش چپ ۴۹/۳ درصد

جدول ۱- توزیع فراوانی انواع تمپانوگرام در افراد کاندیدای سمعک در گوش راست و چپ

گوش چپ		گوش راست		انواع تمپانوگرام
درصد	فراوانی	درصد	فراوانی	
۶۵/۷	۱۲۴	۶۴/۷	۱۳۲	An
۱۹/۶	۴۰	۲۰/۱	۴۱	B
۱۱/۳	۲۳	۱۱/۸	۲۴	C
۳/۴	۷	۳/۴	۷	As
۱۰۰	۲۰۴	۱۰۰	۲۰۴	جمع

نمودار ۲- توزیع فراوانی تمپانوگرام افراد مورد مطالعه - مرکز آموزشی درمانی بوعلی سینا سال ۷۷

قابل ذکر است که ۴۰ درصد (۸۳ نفر) از بیماران کاندیدای سمعک، زن بوده‌اند و ۶۰ درصد (۱۲۱ نفر) از بیماران کاندیدای سمعک، مرد بوده‌اند.

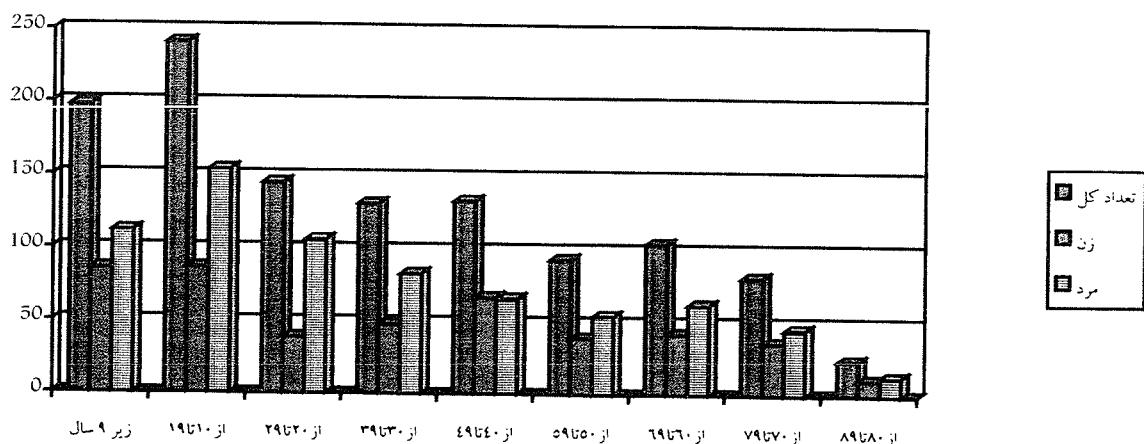
کاندیداهای سمعک و استفاده کنندگان سمعک در سنین ۷۰-۷۹ سال از فراوانی بیشتری برخوردارند. گروه سنی که کمترین کاندیداهای سمعک و استفاده کننده سمعک داشته گروه سنی ۳۹-۴۰ سال می‌باشد که هیچکدام سمعک تهیه نکردند. از بین زنانی که کاندیدای سمعک بودند فقط ۲۴ درصد و از مردان ۲۶ درصد سمعک تهیه نموده و استفاده می‌کنند و در مجموع ۲۵ درصد از کل بیماران از سمعک استفاده می‌کنند.

توضیح اینکه: کاندیدای سمعک کسی است که به علت کاهش شناوی غیر قابل درمان جراحی و دارویی باید از سمعک استفاده نماید حال ممکن است استفاده کند یا به هر علتی از استفاده خودداری نماید.
استفاده کننده سمعک کسی است که نسبت به تهیه سمعک اقدام نموده و استفاده می‌کند.

بررسی نتایج ادیومتری ایمیتанс: بطوریکه در نمودار ملاحظه می‌شود پس از تمپانوگرام هنجاردر گوش راست و چپ بالاترین فراوانی را نوع B در گوش راست (۴۴۵=۳۸/۷٪ مورد) و گوش چپ (۵۰۰=۴۳/۵٪ مورد) به خود اختصاص داده است.

۴۰۵ نفر (۴۰ درصد) کم شناوی زن و ۶۹۵ نفر (۶۰ درصد) کم شناوی مرد هستند و بیشترین بیماران کم شناوا بین سنین ۱۰-۱۹ سال مشاهده شده است. تعداد ۲۴۱ نفر (۸۷ زن و ۱۵۴ مرد) که ۲۱ درصد کل بیماران کم شناوا را تشکیل می‌دهند.

نتکنهای که در این مطالعه حائز اهمیت میباشد سن استفاده کنندگان از سمعک می‌باشد. بدین صورت که ۱۵ درصد از استفاده کنندگان سمعک زیر ۴۹ سال، ۸۵ درصد از استفاده کنندگان سمعک بالای ۴۹ سال داشتند مخصوصاً بین سنین ۱۰ الی ۳۹ سال در حدود ۶۱ نفر کاندیدای سمعک بودند که فقط ۲ نفر سمعک گرفتند.

نمودار ۳- توزیع فراوانی بیماران مورد مطالعه بر حسب سن و جنس مرکز آموزش درمانی بوعلی سینا سال ۷۷

همانطوری که در جدول ۲ مشاهده می‌شود بیشترین میزان کاهش شنایی در حد متوسط بوده است (راست ۷/۰ درصد و چپ ۱/۷ درصد)

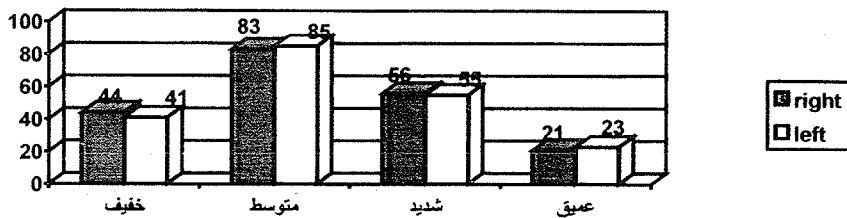
از ۲۰۴ نفر کاندیدای سمعک فقط ۵۲ نفر یعنی ۲۵ درصد سمعک گرفته‌اند که از این تعداد ۴۶ درصد سمعک جیبی، ۵۲ درصد سمعک پشت گوشی و ۲ درصد سمعک داخل گوشی استفاده کرده‌اند.

از ۵۲ نفر استفاده کنندگان سمعک ۲ نفر دارای افت خفیف و ۲۴ نفر افت شنایی متوسط و ۲۱ نفر افت شنایی شدید و ۵ نفر افت عمیق داشتند.

کاهش شنایی حسی - عصبی دو طرفه و نیازمند به سمعک در نمونه‌های مسورد مطالعه از فراوانی قابل ملاحظه‌ای برخوردار است (۷۴/۵ درصد). از ۲۰۴ نفر مبتلا به کاهش شنایی دو طرفه کاندیدای سمعک در گوش راست ۱/۰ درصد افت شنایی در حد ملایم ، ۴۰/۷ درصد متوسط و ۲۷/۵ درصد در حد شدید . ۱۰/۳ درصد در حد عمیق است و در گوش چپ از ۲۰۴ نفر مبتلا به کاهش شنایی و کاندیدای سمعک ۲۰ درصد افت شنایی ملایم و ۴۱/۷ درصد متوسط، ۲۷ درصد شدید، ۱۱/۳ درصد عمیق وجود دارد که در هر دو گوش به ترتیب افت متوسط و شدید از همه افت‌ها بیشتر بوده است و افت شنایی عمیق کمتر مشاهده شده است.

جدول ۲- توزیع فراوانی استفاده کنندگان سمعک بر حسب مقدار افت شنایی (در گوش بهتر)

درصد	فراوانی	مقدار افت شنایی
۴	۲	خفیف
۴۶	۲۴	متوسط
۴۰	۲۱	شدید
۱۰	۵	عمیق
۱۰۰	۵۲	جمع

نمودار ۴- توزیع فراوانی میزان افت شنایی کاندیدای سمعک - مرکز آموزشی درمانی بوعلی سینا سال ۷۷

بحث و نتیجه گیری

هدف از این پژوهش تعیین توزیع فراوانی اختلالات شنوایی و بررسی آماری افراد نیازمند به سمعک می‌باشد. این پژوهش روی ۲۰۵۳ مراجعه کننده به کلینیک ادیومتری انجام شده است که ۴۴ درصد از کل مراجعین طبیعی بوده‌اند و ۵۶ درصد دچار آسیب شنوایی می‌باشند. ۶۰ درصد از کل مراجعین مرد و ۴۰ درصد زن بوده‌اند.

با اجرای این پژوهش اطلاعات مهمی از اختلالات شنوایی بر حسب سن و جنس، نیازهای درمانی و توانبخشی و همچنین نیازهای آموزشی برای حفظ شنوایی افراد مورد مطالعه بدست آمده است.

کم شنوایی حسی - عصبی در این بررسی از فراوانی قابل توجهی برخوردار بود که توجه به آن برای شناخت علت بروز، پیشگیری و کنترل اثرات معلولیت زایی مهم است. فراوانی نوع B اوتيت سروز حائز اهمیت می‌باشد گاهی اوقات بهبود خود بخودی آسیب شنوایی انتقالی امری متداول است در غیر اینصورت با درمان دارویی و جراحی مناسب باید عارضه برطرف شده و شنوایی به حالت طبیعی برگردد.

منابع :

۱. غلامی احمد، منصوری رضا. سمعک و توانبخشی . دانشگاه علوم پزشکی تهران .
 ۲. نیاپرست، م. ۱۳۷۷. تعیین توزیع فراوانی اختلالات شنوایی در بین دانش آموزان دبستانهای دولتی شهر بهبهان در سال تحصیلی ۱۳۷۵-۷۶ . پایان نامه کارشناسی ارشد شنوایی شناسی - دانشگاه علوم پزشکی ایران .
 ۳. عظیمی، م. سمعک . پایان نامه کارشناسی شنوایی شناسی دانشکده علوم توانبخشی دانشگاه علوم پزشکی ایران .
 ۴. فصلنامه علمی - آموزشی ، تخصصی شنوایی شناسی شماره ۹ و ۱۰ ، پاییز و زمستان ۱۳۷۷ .
5. Katz J. , 1985 ; *Handbook of Clinical Audiology* , second ed. ; Baltimore : Williams & Wilkins .